

رابطه بین هوش هیجانی و خودکارآمدی عمومی در آموزگاران ابتدایی شهر خرم‌آباد

فاطمه باوزین^{۱*}، آسیه پشت یافته^۲

۱- کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه لرستان، خرم‌آباد، ایران

۲- کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه آزاد واحد اهواز، اهواز، ایران

خلاصه

این پژوهش با هدف بررسی رابطه هوش هیجانی با خودکارآمدی عمومی آموزگاران ابتدایی شهر خرم‌آباد انجام شد. روش تحقیق حاضر توصیفی از نوع همبستگی بوده و به لحاظ هدف، کاربردی می‌باشد. جامعه آماری شامل کلیه آموزگاران ابتدایی شهر خرم‌آباد در سال ۹۸-۱۳۹۷ می‌باشد که تعداد ۱۶۰ نفر از جامعه مورد نظر از طریق نمونه‌گیری خوشه‌ای انتخاب شدند. ابزارهای مورد مطالعه پرسشنامه‌های هوش هیجانی گلمن و خودکارآمدی عمومی شرر و مادوکس بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های همبستگی پیرسون و رگرسیون چندمتغیری توسط نرم‌افزار SPSS19 استفاده شد. نتایج نشان داد بین هوش هیجانی و خودکارآمدی عمومی در آموزگاران ابتدایی شهر خرم‌آباد رابطه وجود دارد.

کلمات کلیدی: آموزگار ابتدایی، خودکارآمدی عمومی، هوش هیجانی

مقدمه

آموزش و پرورش از ارکان مهم پیشرفت کشورهاست چرا که پایه‌ها و ریشه‌های تعلیم و تربیت نیروی انسانی خلاق، آموزش دیده و مسئولیت‌پذیر که سکان‌دار توسعه و ترقی جامعه هستند از ابتدا در این دستگاه شالوده‌ریزی می‌شود [۱]. در آموزش و پرورش مهم‌ترین نقش با نیروی انسانی است و معلم از مهم‌ترین عوامل مؤثر در رشد و توسعه کیفی و محتوایی تعلیم و تربیت به شمار می‌آید، زیرا تربیت انسان نتیجه یک تعامل متقابل و دوجانبه و بالأخره حاصل عمل مربی و عکس‌العمل شاگرد است. مهم‌ترین نهاد اثرگذار در تربیت، تأمین نیروی انسانی است. معلم به عنوان مدرس و مربی می‌تواند نقش حساس و کلیدی در این رابطه داشته باشد تا نیروی انسانی کارآمد و خلاق برای جامعه تربیت نماید و این نیروی انسانی زمینه رشد جامعه و تعالی جامعه را فراهم آورد [۲]. گلد و همکاران [۳] بیان کردند مربیانی که بتوانند احساسات خود را ارزیابی کنند، در شرایط خاصی که حساسیت زیادی دارد، قادر خواهند بود بر احساسات خود مسلط باشند. در مجموعه‌ی فرآیند آموزش افراد زیادی مشغول به کارند و فعالیت‌های آن‌ها بطور مستقیم یا غیرمستقیم در تربیت دانش‌آموزان مؤثر است، اما در این میان، نقش معلمان از دیگر افراد بسیار برجسته‌تر می‌نماید. چنان‌که دانش‌آموزان بیشتر اوقات خود را در مدرسه زیر نظر معلمان سپری می‌کنند. از این‌رو بسیاری از دانش‌آموختگان نظام آموزشی سنتی و جدید شکل‌گیری شخصیت خود را مرهون معلمان خود می‌دانند [۱].

*Corresponding author: MSc, Department of Psychology, Lorestan University, Khoramabad, Iran
Email: fatemebavazin70@gmail.com